

ת"פ 41970/12/21 - מדינת ישראל ע"י ענף תביעות ירושלים נגד עומר חגאב (עציר) ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 41970-12-21 מדינת ישראל נ' חגאב(עציר)

כבוד הנשיא שמואל הרבסט	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל ע"י ענף תביעות ירושלים	
עומר חגאב (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מונא שיח'	

גזר דין

כתבי האישום והסדר טיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, צירף תיקים נוספים העומדים נגדו, הודה והורשע גם במיוחס לו בהם, הכל במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

התיק העיקרי: ת"פ 41970-12-21

כתב האישום בתיק זה כולל שני אישומים.

האישום הראשון מתייחס ליום 7.12.21, אז התפרץ הנאשם לבית משפחת ז' ברחוב ----- ב-----, בכך שפתח את דלת הכניסה שהייתה סגורה ונכנס פנימה. בבית שהו א' ובנו צ' ז' (להלן: "המתלוננים").

הנאשם נכנס לחדרו של א' אשר ישן בחדר וגנב משם כרטיס חיוב מסוג "ישראכרט".

בהמשך אותו היום, ביצע הנאשם 12 עסקאות באמצעות הכרטיס במרכולים וחנויות שונות, בסכומים הנעים בין 8 ל- 900 ₪. סך כל העסקאות שביצע הינו 1,373 ₪ וסך העסקאות אשר אותן ניסה לבצע אך לא השלימן הינו 1,410 ₪.

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לבית מגורים במטרה לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירות לפי סעיפים 40(ב)(1), 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן: "חוק שירותי תשלום") - נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום (5 עבירות) וניסיון לביצוע עבירה זו (7 עבירות).

אישום שני בכתב אישום זה מתייחס ליום 13.12.21 בקניון עטרות, אז פרץ הנאשם לרכב חונה השייך למ' ב' (להלן:

"המתלונן", בכך שפתח את דלת הנוסע מצד ימין של הרכב, נכנס לתוכו וגנב סכום כסף שאינו ידוע במדויק למאשימה.

בגין כך הורשע הנאשם בעבירה של גניבה מרכב ופריצה לרכב לפי סעיפים 413ד(א) ו-413 וישא לחוק העונשין.

כאמור, הנאשם צירף שלושה תיקים נוספים:

ת"פ 19611-03-21

כתב האישום בתיק זה מתאר כי ביום 6.1.20 בשכונת בית חנינא בירושלים, החזיק הנאשם במושב הנוסע הקדמי של רכב מסוג פורד, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 37.20 גרם שלא לצריכתו העצמית.

בגין כך הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

ת"פ 48545-11-21

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, לאחר שביום 20.6.21 הגיע לרחוב באב אל חדיד 5 בירושלים, נכנס למקום, נטל ממנו קורקינט חשמלי ועזב את המקום.

ת"פ 16653-10-21

עובדות האישום המתוקן בתיק זה מתייחסות לליל ה-31.8.21, אז הגיע הנאשם לבית העסק "זואדי מינימרקט" בירושלים, איתר שלט אלקטרוני הפותח את שער הברזל אשר היה מוטמן בסמוך לכניסה אליו, פתח באמצעותו את השער ונכנס לבית העסק.

הנאשם ניגש למגירה הסמוכה לקופה, פתח אותה ואיתר מפתח לקופה. הוא פתח את הקופה באמצעות המפתח והתכוון לקחת מתוכה ₪ 2,000 במזומן. בהמשך, ניגב באמצעות חולצתו את המקומות בהן נגע בידו ועזב את בית העסק.

בגין כך הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה בכוונה לבצע גניבה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון אשר במסגרתו הודה הנאשם, לא כלל בתוכו הסכמה לעניין העונש והצדדים טענו טיעוניהם לעונש לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 24.7.22 מלמדנו כי הנאשם, רווק בן 38 שנים. טרם מעצרו הנוכחי היה מחוסר מקום דיור קבוע ונהג לישון לסירוגין אצל חברים או אצל אמו וכן בתחנה המרכזית בתל אביב.

משפחתו מונה זוג הורים ו-11 ילדים. הוריו שאינם עובדים, נפרדו לאחרונה ושניים מאחיו בעלי רקע פלילי.

בגיל 12 נשר הנאשם ממסגרת חינוכית על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, על רקע מאסרי אחיו הגדולים. לאורך שנים עבד בעבודות זמניות והיה חשוף ובקשר ישיר עם חברה שולית צורכת וסוחרת בסמים. לאחר ריצוי עונש מאסר בן 13 חודשים, בהיותו בן 23 שנים, החל לנדוד במגוריו וקשריו עם חברה שולית התחזקו. הוא החל לצרוך סמים באופן אינטנסיבי ורציף, לאורך כל היום, על רקע תחושת בדידות והיעדר דמות מכוונת.

בשנת 2015 הנאשם הורשע בעבירות רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית עליהן נשפט למספר מאסרים בפועל.

בשנת 2020 החל בהליך טיפולי אולם לאחר 13 ימים, הועזב על רקע רצונו להמשיך לצרוך סמים.

הנאשם נטל אחריות על חלק מהעבירות המיוחסות לו ולגבי חלק מהן טען שלא ביצע אותן. הוא ביטא חרטה ואמפטיה כלפי בני משפחתו, אשר לדבריו נפגעים ממעורבותו הפלילית החוזרת.

הנאשם תיאר כי התמכרותו לסמים משפיעה עליו באופן משמעותי כך שהוא חש חסר שליטה ביחס להתנהגותו ופועל מתוך רצון לצרוך סמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עייף מניהול אורח חיים שולי ומראה מודעות ראשונית לבעיותיו.

מאידך, דפוסי התמכרותו ואורח חייו השולי משמעותיים ומאפיינים את מהלך חייו החל משנות ה-20 המוקדמות כאשר מלבד ניסיון טיפולי קצר אשר לא צלח, לא פנה להשתלב בהליך טיפולי אחר. הוא חשוף תדיר לחברה שולית ולהתנהגות עבריינית במשפחת המוצא. עונשיו הקודמים לא יצרו אפקט הרתעה וגורם מניע לשינוי והפרת תנאי מעצרו בעבר מקשה על ההתרשמות כי ניתן לתת בו אמון שיצליח בכללי מסגרת נוקשים במסגרת חלופת מעצר שיקומית.

משום כך, על אף ביטוי מוטיבציה מילולית להשתלבות בהליך בקהילה טיפולית, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר לתקופה ממושכת, על מנת שהנאשם יוכל לעבור הליך טיפולי במסגרת מאסרו.

הטיעונים לעונש

המאשימה התייחסה לנסיבות העבירות כפי שהן מתוארות בכתבי האישום וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום, שכן מדובר באירועים נפרדים.

לשיטתה, מתחם העונש ההולם עבור התיק העיקרי נע בין **18 ל-36** חודשים באישום הראשון, ו-**6-12** חודשים עבור האישום השני.

עבור כל אחד מהתיקים 48545-11-21 ו-16653-10-21 נטען למתחם ענישה הנע בין 6 עד 12 חודשים.

עבור תפ 19611-03-21 נטען למתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר למשך מספר חודשים.

לשיטת המאשימה, תסקיר שירות המבחן אינו חיובי ולכן יש למקם את הנאשם באמצע המתחמים שהוצגו, וסך הכל להשית עליו עונש שלא יפחת מ-50 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית הכוללת גם פיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו כבר בשלב החקירה, עוד בטרם הודאתו בבית המשפט ולכן יש להתעלם מקביעת שירות המבחן לפיה הנאשם לא לוקח אחריות.

הנאשם החליט מתוך החלטה מושכלת להודות, לנקות שולחן, להתמקד בטיפול בעניינו ומאז מעצרו הוא שומר על עצמו מצריכת סמים ומביע רצון להתנקות ולקבל טיפול.

לשיטת ב"כ הנאשם, מכלול העבירות מהוות אירוע אחד שכן הנאשם ביצע אותן ברצף, על רקע שימוש בסמים, מתוך מחשבה שהוא צריך להשיג את הסמים וביניהם קשר הדוק המתאר תוכנית עבריינית אחת, ולכן יש לקבוע מתחם עונש אחד.

מאז הרשעתו בשנת 2015, לא הורשע הנאשם שוב ומכאן שהוא הצליח לשמור על עצמו, ללא סיוע גורם מקצועי.

הנאשם הוא קורבן של נסיבות חיי ושל משפחתו. הוא לא טופל כנדרש בילדותו וכבר בגיל צעיר נדרש לעזוב את ספסל הלימודים כדי לפרנס את המשפחה וחי חיים אומללים. הוא אינו יודע קרוא וכתוב, גדל בחסכים ונשא באחריות כלכלית על משפחתו. בהעדר דמויות מכילות בחייו החל בשימוש בסמים, אשר הוביל אותו למקומות אפלים ולבסוף- לביצוע העבירות.

בהתחשב בכל זאת, על שירות המבחן היה להתגייס לטובתו, לעמוד לצדו ולסייע לו להיגמל, אך תחת זאת המליץ שירות המבחן על השמתו מאחורי סורג ובריח.

עוד הודגש כי הנאשם עצור מזה 10 חודשים.

כדי להמחיש את מצבו המשפחתי המורכב של הנאשם, מסרה הסנגורית כי אביו ביקש לקבל את ההפקדה שהופקדה, על אף שלא הוא שילם אותה.

נוכח טיעוניה אלה, ביקשה ההגנה לקבוע מתחם עונש אחד לכלל התיקים אשר ינוע בן 10 ל-24 חודשים ולגזור על הנאשם עונש שלא יחרוג מ-15 חודשי מאסר וגם בקביעת העונשים הנלווים להתחשב במצבו ולא למצות עמו את הדין.

הנאשם הביע את צערו על מעשיו בדברו האחרון. הוא אמר שלא היה מודע וער למעשיו וביקש ליתן לו הזדמנות ללכת בדרך הישר מבלי שישוּב לבצע מעשים דומים.

דין והכרעה

כמצוות חוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, אשר על פיו קובע בית המשפט את העונש ההולם לעבירות בהתחשב בערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע בארבעה כתבי אישום נפרדים. כל אחד מהם מתאר עבירות שונות אשר בוצעו במועדים שונים, במקומות ובנסיבות שונים וגם הנפגעים מהם, הם מתלוננים שונים.

הרקע לביצוע העבירות הוא ככל הנראה השימוש שהנאשם עושה בסמים, אולם הדבר לא קושר את המעשים בקשר הדוק לכדי אירוע פלילי אחד ומשום כך, לכל אחד מכתבי האישום אקבע מתחם עונשי נפרד.

מתחמי הענישה ההולמים

בתיק העיקרי שני אישומים אשר כל אחד מהם מתאר אירוע נפרד ועבירות שונות, שביניהם פער זמנים של כשבוע ואין ביניהם חוליות מקשרות.

האישום הראשון מתאר עבירה של התפרצות לבית מגורים ועבירות לפי חוק שירותי תשלום.

עבירות ההתפרצות לבתים הן תופעה רווחת וקשה ועל חומרתן עמדו בתי המשפט השונים, תוך גזירת עונשים מרתיעים בגין.

על מהותה של עבירה זו עמד בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה**, מיום 31.12.08:

"אין צורך להכביר מילים על נפיצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש, כדוגמת זו שביצעו המשיבים. לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

עבירת ההתפרצות פוגעת בזכות קניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון. בדרך כלל מטרתו של מבצע העבירה היא השגת ממון או דברי ערך אחרים, אך מעצם טבעה היא עשויה להביא למפגש בלתי רצוי בין הפורץ לבעלי הבית, אשר עשוי להסתיים בפגיעה בגוף ובנפש. עצם התפרצותו של אדם זר לבית הפרטי, מערערת את השלווה והרוגע של בני הבית, ומכאן שהפגיעה כתוצאה מעבירה זו, הינה משמעותית.

עבירות לפי חוק שירותי תשלום נועדו להגן על חיי מסחר תקינים ועל אמצעי התשלום המודרני של כרטיס החיוב. כיום, כאשר מרבית הסחר מתבצע באמצעים אלקטרוניים, השימוש הבלתי מורשה בהם פוגע באמון שרוכשים לו בעלי

העסקים ובשימוש התדיר שעושים בו בעלי הכרטיסים.

האישום הראשון מתאר כיצד בתעוזה רבה, התפרץ הנאשם לבית מגורים בשעת צהריים, בעת שבני הבית שוהים בו. העובדה שבחדר ישן אחד מבני הבית, לא עצרה את הנאשם מלהיכנס לחדר ולגנוב מתוכו את כרטיס האשראי, הכל כאשר לידו נמצא אותו אדם. המקרה ממחיש את חוסר המורא של הנאשם, את תעוזתו ואת המניע החזק שהפעיל אותו- הרצון להשיג רכוש שאינו שייך לו, לצרכיו האישיים.

בכך לא תם האירוע והנאשם המשיך לבצע את תוכניתו העבריינית, כאשר פנה לחנויות שונות ובהן ביצע באמצעות כרטיס החיוב שגנב, רכישות בסכום של 1,373 ₪, וניסה לבצע רכישות נוספות שלא הושלמו.

הפגיעה בבני הבית, מעצם ההתפרצות לתוכו, היא קשה ומשמעותית. פוטנציאל הנזק הטמון במעשים- גבוה אף יותר. הפגיעה הקניינית אינה עניין של מה בכך, אך קשה הימנה היא הפגיעה בתחושת השלווה של בני הבית, אשר אדם זר פרץ לתוכו, בעוד אחד מהם ישן בחדרו, ובהמשך הפר את פרטיותם בשנית, בכך שעשה שימוש בכרטיס החיוב הפרטי שלהם.

לאחר שבחנתי את כל האמור ונתתי דעתי גם לענישה שהושתה במקרים דומים, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין 12 ל-22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

האישום השני בתיק העיקרי מתאר עבירות של פריצה וגניבה מרכב. מדובר בעבירות בקשר לרכב, שהיו למכת מדינה, ואשר בגין בעלי רכבים המחנים את רכבם במרחב הציבורי חשופים תדיר לפגיעה בקניינם ובפרטיותם.

במקרה זה, הנאשם פרץ לרכב חונה וגנב מתוכו סכום כסף כלשהו. מבלי להפחית מחומרת המעשה, הרי שבהתחשב במנעד הרחב הקיים בסוג זה של עבירות, מדובר ברף הנמוך של עבירה זו ולכן נע **מתחם העונש ההולם אירוע זה בין 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.**

ת"פ 19611-03-21 עוסק בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

נגע הסמים פוגע בציבור קשות. קטינים, צעירים ובוגרים נחשפים אליו, לעתים באקראי, מתנסים בשימוש בסם ובמקרים רבים מתמכרים לו. השימוש בסם פוגע לא רק במשתמשים בו ובבריאותם, אלא גם במעגלים הקרובים והרחוקים מהם, בשל ההשלכות הפוגעניות של השימוש בו- ההתמכרות, העבריינות הנלוות לשימוש במקרים רבים, והשפעות שליליות נוספות.

עבירות ההפצה והסחר בסמים, הן אלה המביאות להתפשטות הנגע ולהיותו זמין לכל, ומכאן החומרה שיש בהן. ככל שהעברייני ממקום גבוה יותר בשרשרת הפצת הסם, חלקו בהפצתו גדול יותר, ובהתאמה- עונשו יהא חמור יותר.

במקרה זה הנאשם הורשע בסחר בסם מסוג חשיש, שאינו אחד הסמים הקשים, וגם כמות הסם, 37.20 גרם, אינה מן הגדולות, ולכן בהתחשב בנסיבות שאינן מן החמורות ובשים לב לענישה הנוהגת בפסיקה, **נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי ועד מאסר למשך מספר חודשים.**

בת"פ 48545-11-21 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין.

בנוטלו את הרכב הדו גלגלי, פגע הנאשם ברכושו של בעליו, הפגין זלזול ובוז בזכותו של בעל הרכוש, מתוך מטרה להשיג לעצמו רווח כלכלי וכך פגע במתלונן.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערך המוגן ובענישה הנוהגת, **נע מתחם העונש ההולם אירוע זה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

בת"פ 16653-10-21 הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה בכוונה לבצע גניבה.

נסיבות כתב האישום מתארות שהנאשם תכנן את מעשיו מראש- הוא הגיע למקום, איתר שלט הפותח את שער הברזל של בית העסק שהיה מוטמן במקום ופתח את שער הברזל.

הנאשם גילה תעוזה רבה כאשר נכנס לתוך בית העסק ואיתר מפתח לקופה, פתח את הקופה והתכוון לקחת מתוכה סך של 2,000 ₪.

ניכר שהנאשם הבין היטב את הפסול במעשיו ואת החומרה שבהם, שכן הוא ביקש לטשטש את עקבותיו במקום וניגב באמצעות חולצתו את המקומות בהם נגע בידו.

ההתפרצות למקום פרטי, התכנון והעורמה שהנאשם נקט בהם וכוונתו ליטול סכום כסף משמעותי- מרווחיו של בעל העסק אשר וודאי השקיע מאמצים בהשגתם, היות האירוע אירוע מתוכנן ובעל מספר מהלכים - כל אלה הן נסיבות שבהן התחשבתי בעת קביעת **המתחם העונש ההולם, אשר נע במקרה זה בין 6 ל-12 חודשי מאסר.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1994, רווק בן 28 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בראשית ההליכים בתיק העיקרי ובתיקים הנוספים אשר צירף, וזאת שקלתי לזכותו.

הודאת הנאשם מהווה נטילת אחריות מצדו של הנאשם ומלמדת על רצונו לסיים פרק זה של עבריינות, תוך נשיאה בעונש שייגזר עליו ויש בה גם משום שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

נסיבות חייו של הנאשם השפיעו והביאו להתדרדרותו לביצוע העבירות: גדילתו במשפחה שקיימות בה נורמות עברייניות, חשיפתו לחברה שולית, אילוצו לעזוב את המסגרת החינוכית בגיל צעיר בשל קשיי פרנסה של המשפחה ולבסוף התמכרותו לסמים וביצוע העבירות, וגם בכך התחשבתי.

כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם עיף מאורח חייו השולי ומגלה מודעות ראשונית לבעיותיו, אולם בשל מצבו ונסיבות חייו, ניסיון השיקום שהחל בו ואשר לא צלח, מאסריו הקודמים וחשיפתו לגורמים שוליים ועבריינות- נמנע שירות המבחן מלהמליץ על מסלול טיפולי וחלופה עונשית-שיקומית בעניינו. משכך, לא מדובר במקרה המתאים לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות, כולם משנת 2015, ואשר הן כוללות הרשעות בעבירות של

גניבה, התפרצות, היזק לרכוש, הפרת הוראה חוקית והחזקת אגרופן.

בחינת סוג העבירות שהנאשם הורשע בהן בעבר מעידה על כך שמדובר בנאשם אשר עבריינות הרכוש אינו זרה לו. פעם אחר פעם הוא שב ומבצע עבירות רכוש שונות, אשר המשותף להן והחמור בהן הוא שהן מבוצעות תוך התפרצות לבית פרטי ומקומות נוספים. כלומר, הנאשם פוגע ומסכן את הציבור והפגיעה הצפויה ממנו אינה קניינית בלבד, אלא יש בה פוטנציאל לפגיעה בנפש.

הנאשם ריצה עונשי מאסר בגין הרשעותיו הקודמות, אך למרבה הצער לא הגיע לתובנות המתאימות והמאסרים לא הביאוהו לזנוח את העבריינות, הפשיעה והסמים.

מאז ריצוי המאסרים ועד ביצוע העבירות כאן חלפו להן מספר שנים, שבהן הנאשם נותר מחוץ למעגל העבריינות, אולם החזרה על רצף העבירות בתיקים שלפני מעידה שהנאשם שוב נקלע למעגל ההתמכרות והפשיעה.

על העונש שיושת לעצור את המעגל העגום שבו הנאשם צועד כעת.

לנוכח המלצת שירות המבחן, המסלול השיקומי מחוץ לכותלי בית הסוהר אינו אפשרות עבור הנאשם, אך הנאשם יוכל להשכיל ולנצל את הגורמים המקצועיים - טיפוליים שבין כותלי בית הסוהר להליך טיפולי של גמילה, וכך, יש לקוות שמאסר זה יהיה הפרק האחרון במסכת הפשיעה שהנאשם נטל בה חלק לאחרונה.

במכלול הנסיבות התחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם במסגרת הליכים אלה.

משכך, לזכותו של הנאשם אזקוף את הודאתו ואת האחריות אשר נטל, אך לחובתו יעמוד עברו הפלילי וכן העובדה כי נשא עונשי מאסר בעבר ולא הפנים את הלקח הנדרש. משום כך, הרי שמקומו של הנאשם הוא **במרכז של מתחמי הענישה הרלוונטיים** תוך חפיפה חלקית בין מתחמי הענישה אשר מקורה בנסיבות חייו הסבוכות של הנאשם.

סוף דבר

לנוכח כל האמור, לאחר שנתתי דעתי לכל האמור כאן, למכלול שיקולי הענישה הנדרשים ולישקוליו של הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **27 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו.**
2. **5 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו.**

3. פיצוי לכל אחד משלושת המתלוננים בתיק העיקרי בסך של 800 ₪. הפיצוי ישולם לקופת בית המשפט עד ליום 1.6.23.
4. פיצוי למתלונן בת"פ 48545-11-21 בסך 800 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.6.23.
5. קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.6.23.
6. הנאשם יתחייב סך 5,000 ₪ שלא לעבור אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו. הנאשם הבין והתחייב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.